

HET GEHEIM VAN DODEKOPS EILAND

(secret of skull island)

Thriller in twee bedrijven

door

TIM KELLY

vertaling

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET GEHEIM VAN DODEKOPS EILAND - SECRET OF SKULL ISLAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TIM KELLY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2009 Pioneer Drama Service Inc.
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

ALMIRA FROST: nukkige ongetrouwde vrouw, teruggetrokken wonend op het Dodekops Eiland

BARTHOLOMEW: haar oudere geesteszieke broer

HODGES: schipper van de veerboot

PEGGY CARR: optimistische vrouw, dertiger

KITTY MANNING: vrolijke vrouw, twintiger

MICHAEL BURNS: eigenwijze antiekhandelaar van middelbare leeftijd

JIMMY CURTIS: professioneel danser, twintiger

RITA ANDREWS: aantrekkelijke vrouw, dertiger

NINA FALLON: avontuurlijke, wat dwaze vrouw, dertiger

PHIL VAN BUREN: misdaadauteur, vriend van Kitty

SITUATIE:

De geschiedenis vindt plaats in Dodekops Huis, een oud maar groot bouwsel op het Dodekops Eiland even uit de kust van Martha's Vineyard, Massachusetts.

Eerste bedrijf:

scène 1: laat in een mistige namiddag

scène 2: een uur later

scène 3: tien minuten later

Tweede bedrijf:

scène 1: nog later

scène 2: kort daarop

scène 3: zes uur

DECOR:

Het sombere woonvertrek van het tegen een klif gebouwde Dodekops Huis biedt niets aantrekkelijks. Alleen de openslaande deuren, in de rechterzijwand, hebben iets verfijnds maar hebben ook betere tijden gekend. De deuren geven toegang tot een stenen terras enigszins beschermd tegen de zeewind. Aan weerszijden van de deuren staat een stoel. Rechtsvoor is een deur naar de kelder. Tegen de achterwand rechts bevindt zich een haard, op de mantel staan twee lampen, daartussen is een schedel opgesteld.

In het midden van de achterwand is een doorgang naar een hal. In die hal kan men rechts naar de voordeur en links naar de trap gaan. Linksachter is een deur naar een grote kast waarin een stoel staat. In de wand links is een deur naar de keuken. Linksvoor staat een grote kist. Centraal staat een sleetse bank (of twee stoelen) met rechts daarvan een kleine tafel. Links van de bank staat een armstoel. Op de schoorsteenmantel, de kist en op een van de stoelen zien we grof aangeklede zelfgemaakte houten poppetjes. Opvallend is de aanwezigheid van vele verwijzingen naar de scheepvaart. Rollen dik touw liggen op de vloer, aan de zoldering hangt een scheepslamp, aan de wand hangen schilderijen van zeilschepen en navigatiekaarten, er is een scheepsbel, een stuurwiel. Merkwaardig is een kleermakerspop rechts van de haard. De pop draagt een kapiteinsjas en een bijhorende pet op de plaats waar het een hoofd mist. Pop en kleding zijn vuil en sleets. Het vochtige en tochtige vertrek is schaars verlicht en ziet er allesbehalve gastvrij uit.

EERSTE BEDRIJF

scène 1

Het vertrek wordt schaars en onrustig verlicht door de licht schommelende lamp aan het plafond. Van buiten horen we het geluid van een boeibel en af en toe dat van een misthoorn. Na korte tijd is er het geluid van het openen en sluiten van de voordeur.

ALMIRA: *(in de hal, uit zicht) Bartholomew! (even later op door de doorgang; zij is een harde, vreugdeloze vrouw in sombere kleren, over haar schouders een sjaal tegen de kou; ze kijkt rond, roept:) Bartholomew! (ze heeft een rieten mand bij zich, zet die op de tafel bij de bank; ze ziet de lamp zachtjes zwaaien, reikt ernaar om die stil te laten hangen) Bartholomew!*

BARTHOLOMEW: *(vanuit de kelder, uit zicht) Ben jij dat, Almira?*

ALMIRA: Ja, wie anders, denk je! *(ze staart naar de kelderdeur tot BARTHOLOMEW daardoor op komt. Hij is een forse man met baard. Hij draagt een schipperstrui en een donkere ruige broek. De ondertoon van zijn stem is die van een gestoorde, zijn ogen speuren onrustig en argwanend rond alsof iets of iemand hem zomaar kan bedreigen. Zijn gang is kenmerkend, hij sleept met één been)*

BARTHOLOMEW: Wat mot je van me?

(ALMIRA wil niet laten zien dat ze bang voor hem is. Ze gaat op de bank zitten, zet de mand op haar schoot. Haar vragen komen aarzelend)

ALMIRA: Die man die... vanmorgen kwam...?

BARTHOLOMEW: Mr. Caruthers.

ALMIRA: Ja, Mr. Caruthers.

BARTHOLOMEW: Wat is daarmee?

ALMIRA: Ik zie hem nergens.

BARTHOLOMEW: Hij zal op het strand zijn. Wandelen.

ALMIRA: Dat denk ik niet. Daar ben ik geweest. Op zoek naar spulletjes. *(uit haar mand haalt ze een ruwhouten "pop" en wat gevonden stukjes textiel e.d., ze stelt zich voor hoe de pop hiermee zou kunnen uitzien; tegelijk maakt ze zich ongerust over het welzijn van die "Caruthers" maar wil haar broer niet al te rechtstreeks beschuldigen)*

BARTHOLOMEW: Jij heb zeker radar in je kop. Hoe kan je nou wat zien met die mist. Jij was helemaal niet op zoek naar "spulletjes"!

ALMIRA: *(probeert gewoon te praten)* Waar was ik dan op zoek naar?

BARTHOLOMEW: Een boot. Om weg te komen van het eiland. Dat denk ik.

ALMIRA: Klets!

BARTHOLOMEW: Jij wil weg, nietwaar?

ALMIRA: Dat is niet waar.

BARTHOLOMEW: Jij bent het spuugzat om voor Bartholomew te zorgen.

ALMIRA: Waarom ben je zo sacherijnig? Ik heb je gezegd dat ik nooit weg zou gaan en als ik wat zeg dan meen ik dat. Ik heb z'n naam geroepen. Steeds maar geroepen.

BARTHOLOMEW: Hè?

ALMIRA: Je luistert niet. Mr. Caruthers. Ik riep hem bij naam. Steeds maar. *(plotseling staat BARTHOLOMEW recht voor de paspop, kijkt die aan, barst uit:)*

BARTHOLOMEW: Mij is de wraak, zegt de Heere Heere!

ALMIRA: *(niet geschrokken, is zijn uitbarstingen gewend)* Ja, broer. Maar ik maak me zorgen over Mr. Caruthers. Ik vond hem wel aardig. Zeker voor iemand uit New Jersey. *(kijkt even naar haar broer, die de paspop nog aanstaart)* Je hebt hem dus niet gezien?

BARTHOLOMEW: Hij doet wel een dutje ofzo.

ALMIRA: Hij doet geen dutje. Voor ik naar buiten ging heb ik boven gekeken.

BARTHOLOMEW: In alle kamers?

ALMIRA: Ja.

BARTHOLOMEW: Hij duikt wel weer op.

ALMIRA: Dat hoop ik maar.

HODGE: *(van buiten, uit zicht)* Ahoi! Dodekops Huis Ahoi!! *(BARTHOLOMEW naar de openslaande deuren, kijkt naar buiten)*

BARTHOLOMEW: Er komt iemand, ik zie een lantaarn. Dat moet Hodges zijn.

ALMIRA: Ik heb de fluit van zijn boot niet gehoord.

BARTHOLOMEW: De wind zit hoog. Dan hoor je hem niet.

ALMIRA: *(quasi terloops)* Bartholomew...?

BARTHOLOMEW: *(meer bezig met wat buiten gebeurt)* Uh?

ALMIRA: Jij eh... jij hebt die Mr. Caruthers toch niks... gedaan?

BARTHOLOMEW: *(draait zich woest om)* Wat zei jij daar?!

ALMIRA: *(kleintjes)* 't Is maar een vraag.

BARTHOLOMEW: Jij zorgt er wel voor dat ik het niet vergeet, hè!

ALMIRA: Niet kwaad worden.

BARTHOLOMEW: *(beschuldigende vinger)* Haal het niet in je hoofd om mij terug te sturen. *(donker)* Ik ga niet terug... nooit.

ALMIRA: Ik zou me een stuk prettiger voelen als Mr. Caruthers nou hier in huis was.

BARTHOLOMEW: Genoeg nou over Caruthers.

ALMIRA: Het kan gevaarlijk zijn aan het strand.

BARTHOLOMEW: *(laag, dreigend)* Kop dicht over die vent.

ALMIRA: Een plotselinge golf, één verkeerde stap...

BARTHOLOMEW: *(pakt de houten pop af)* Ik zei... kop dicht! *(hij breekt de pop, laat de stukken op de vloer vallen)* Kop dicht!

ALMIRA: Wat doe jij nou?! Niet doen!

(Luid gebons op de buitendeur. BARTHOLOMEW naar de haldoorgang, roept)

BARTHOLOMEW: De deur is open, Hodges, je hoeft niet te kloppen!

ALMIRA: *(op haar knieën de stukken bijeenrapend, vechtend tegen de tranen)* Hij is niet open, ik heb 'm op slot gedaan toen ik terugkwam.

BARTHOLOMEW: *(donker)* Ik heb het niet op deuren die op slot zijn, Almira. Achter zulke deuren heb ik te lang verbleven. *(weer luid gebons)* Ja, ja! Ik kom eraan! Je hoeft die deur niet te vernielen! *(af naar de voordeur)*

ALMIRA: *(staat op, bergt de stukken in haar mand, tegen de paspop op wrange toon)* Het is jouw schuld! Het komt allemaal door jou! Vervloekt ben je! Sodemieter toch op!

HODGE: *(in hal, uit zicht)* Nog één tocht en dan heb ik ze allemaal over. *(op vanuit de hal, hij draagt een lantaarn)* Goeiemiddag, Almira.

ALMIRA: Met deze mist kan je net zo goed goeienacht zeggen.

BARTHOLOMEW: *(op vanuit de hal)* Dat staat mij nou zo aan van Dodekops Eiland, je weet nooit welke tijd van de dag het is. Of je moet op de klok kijken. Tik Tak Tik Tak. Ik hou van die damp en het duister. Het is zo vredig, zo vredig als... als het graf.

HODGES: Eh... nou... tja, je weet het weer mooi te zeggen, Bartholomew. Jij weet me altijd weer op te vrolijken.

BARTHOLOMEW: Zeg nou zelf, Hodges, waarom leeft een walvis honderden jaren? En de mens... de mens leeft maar zo kort. Waarom?

HODGES: *(niet blij met het onderwerp)* Ik zal er 'ns over nadenken. *(geeft hem de lantaarn)* Alsjeblieft. Gids jij die lui hierheen, het is buiten zo dicht als erwtensoep. Ik heb ze gezegd dat ik eerst naar boven zou klimmen om te zien of alles voor elkaar is.

BARTHOLOMEW: *(neemt de lantaarn over)* Alles is voor elkaar. Daar kan je op rekenen. *(naar de doorgang)* Ik ben het zwaard. Mij is de wraak. *(af)*

HODGES: *(volgt hem om te zien dat hij niet gaat afluisteren)* Het staat me niks aan, het wordt al erger met hem. En jij bent hier maar helemaal alleen met hem. Er kan van alles gebeuren.

ALMIRA: Maak je over mij geen zorgen.

HODGES: Hij praat steeds maar in zichzelf.

ALMIRA: Dat heeft hij altijd gedaan.

HODGES: Hij zint ergens op.

ALMIRA: Het is mijn broer, laat hem maar aan mij over.

HODGES: Jij liever dan ik. Zeker weten. (*blaast zijn handen warm*) Is er nog koffie?

ALMIRA: Ik heb altijd koffie.

HODGES: Ik zou wel 'n kop lusten.

ALMIRA: (*pakt de mand op*) Hoeveel mensen heb je dit keer meegebracht uit Martha's Vineyard?

HODGES: Dit keer vier. Vanmorgen die mr. Caruthers.

ALMIRA: Dat betekent dat ze er nog niet allemaal zijn.

HODGES: Ik ga de achterblijvers nog oppikken. Ze willen maar wat graag Dodekops Eiland zien. (*nadenkend*) En dat terwijl het nog helemaal geen toeristenseizoen is.

ALMIRA: Het zijn ook geen toeristen.

HODGES: Als het geen toeristen zijn... wat zijn het dan wel?

ALMIRA: Je vraagt teveel, Hodges. Bemoei je nou maar met je eigen zaken, dan doe ik dat met de mijne. (*HODGES is niet geïmponeerd door haar taal, hij is die gewend*) Ik heb appelbollen gemaakt, met kaneel. Zin?

HODGES: Het water loopt me uit de mond.

(*ALMIRA af in de keuken, HODGES volgt. We horen de voordeur open en dichtgaan*)

PEGGY: (*uit zicht in hal*) Ik hoop dat er een kachel brandt.

KITTY: (*idem*) Anders ik wel.

PEGGY: (*op vanuit de hal. Ze is voorzichtig, kijkt rond, wat ze ziet stelt haar teleur. Ze is op de kou gekleed, naderhand doet ze overkleding uit, hangt die op in de hal*) Het is alsof we in Siberië zijn beland.

KITTY: (*op vanuit de hal; vindt de omgeving ook naargeestig*) Is dit een grap? Waar is de verborgen camera?

PEGGY: Een grap? Ik hoop van niet! Ik ga er helemaal van uit dat dit bezoek mijn leven verandert.

KITTY: Je krijgt hier het gevoel dat het binnen ook regent.

PEGGY: (*naar de haard*) Hier is een haard. Maar hij brandt niet. (*snuift*) Het stinkt hier naar rottend hout.

KITTY: (*naar links van de bank*) St. Misschien horen ze ons.

PEGGY: (*op dramatische toon*) Waar u ook bent, laat u zien! Laat u zien!

KITTY: (*zit op de bankleuning*) Ik denk dat de inrichting hier al zo'n tweehonderd jaar oud is. Minstens. (*ziet de rollen touw*) Kijk nou. Het lijkt wel een scheepshut. Als je niet oppast breek je je benen nog.

PEGGY: Het sanitair zal ook wel niet veel voorstellen.

KITTY: Misschien is hier wel geen sanitair.

PEGGY: *(ziet de schedel)* Kijk nou!

KITTY: Wat?

PEGGY: Dit.

KITTY: Jak!

PEGGY: *(bekijkt de schedel eerst van dichterbij, doet dan een stap terug)* Oh!

KITTY: Wat is er?

PEGGY: Hij is echt, geloof ik. *(kijkt nog eens)* Wie wil zoiets nu op de schoorsteenmantel?

KITTY: Voor geen geld.

PEGGY: Geef mij maar een mooie vaas bloemen. Wat dat betreft ben ik ouderwets. *(merkt de paspop op)* En dan dit! *(gaat achter de paspop staan, zet zelf de pet op, pakt de mouwen, zwaait ermee, salueert)* Hoe zie ik er uit?

KITTY: Je kan zo in een stuurhut.

PEGGY: Ai, ai, kapitein. *(ze giechelen, ALMIRA op uit de keuken)*

ALMIRA: *(tegen PEGGY)* Wat heeft dit te betekenen? *(PEGGY en KITTY reageren nerveus op de verontwaardigde ALMIRA)* Leg die pet weer terug!

PEGGY: Pet? O ja... Sorry. *(achter de paspop vandaan, legt de pet terug)*

ALMIRA: Vinden jullie dit gewoon om met andermans eigendommen aan te rommelen?

PEGGY: Ik zeg toch al sorry. Zo'n halsmisdaad was het toch ook weer niet.

KITTY: *(om een eind te maken aan de onplezierige stemming)* Is Mr. Nettleton er ook al, mevrouw?

ALMIRA: Ik ken geen Mr. Nettleton.

PEGGY: De man van de bank.

ALMIRA: Dat moeten jullie mijn broer maar vragen.

HODGES: *(op uit keuken, zijn laatste hap gebak etend, met een mok koffie)* Heerlijke appelbol, Almira. Eh... ik denk dat de dames ook wel koffie lusten.

ALMIRA: Ik ga een nieuwe pot zetten. *(tot PEGGY)* Onthoud wat ik zei over andermans spullen. *(langs HODGES, af in de keuken)*

PEGGY: Ik zette alleen maar even die pet op m'n hoofd. *(wijst)*

HODGES: Dat is de pet van kapitein Frost.

PEGGY: En maakt dat die pet tot iets bijzonders?

HODGES: Samen met de andere spullen, ja.

KITTY: Die schedel...?

HODGES: Schedel?

PEGGY: *(wijst)* Hier, op de schoorsteenmantel.

KITTY: Is dat echt een doodshoofd?

HODGES: Daar kijken jullie toch niet van op? Per slot van rekening is dit Dodekops Eiland.

PEGGY: Ja, Bermuda is het zeker niet.

KITTY: Die Almira heeft een scherpe tong.

HODGES: Gewoon niet op letten. Ze is niet altijd even goed gemanierd. *(BURNS op. Een opgeblazen figuur, die niet gauw vrienden maakt en dat ook niet zoekt. Hij draagt een dure jas en sjaal en leren handschoenen. Hij spreekt zelfverzekerd en met autoriteit, verwacht geen tegenspraak)*

BURNS: Ah, daar bent u, Mr. Hodges.

HODGES: Zeg maar Hodges, dat doet iedereen. *(met een zweem van flirt glimlachend naar KITTY)* Ik hou niet zo van dat formele gedoe. Hou het maar op Hodges.

BURNS: Mr. Hodges, zodra ik met Mr. Nettleton heb gesproken wil ik weer terug naar Martha's Vineyard. Daar overnacht ik, morgenochtend wil ik naar Boston.

HODGES: Wat u maar wil.

BURNS: *(kijkt misprijzend rond)* De hele zaak is zeer ongewoon. Wie zei u is de eigenaar van dit... pand?

HODGES: Almira Frost.

BURNS: Ik wil haar spreken. In dit soort oude panden vindt men wel eens interessante handel, bric-à-brac, oude spullen. Ik ben antiquair, weet u.

HODGES: Dat wist ik niet.

BURNS: Geen inferieur materiaal, geen knappe namaak. Dat haat ik. Ik handel alleen in echt antiek.

HODGES: *(onverschillig)* Interessant. *(glimlach naar KITTY)* Ik moet er over een paar minuten vandoor. Jullie doen maar net alsof je thuis bent. *(af in de keuken)*

BURNS: Alsof je thuis bent? In een kerker zou ik me comfortabeler voelen.

KITTY: *(zit in de stoel links)* Het mag dan wat ongewoon zijn, Mr. Burns, maar het heeft toch ook iets leuks.

PEGGY: Zo voel ik het ook.

BURNS: Iets leuks? *(naar voor de bank)* Wat is er leuk aan deze toestand? Krijgen we een merkwaardige brief van een bank die ons oproept om op 8 november des avonds aanwezig te zijn in het Dodekops Huis op het Dodekops Eiland...

PEGGY: Maar dan volgt de belangrijkste zin...

BURNS: Inderdaad.

KITTY: (*citeert*)"waar u iets zult ontdekken wat uw financiële positie op genereuze wijze positief zal beïnvloeden."

BURNS: (*zit op de bank*) Het is echt niet nodig mij aan de inhoud van die brief te herinneren, miss.... eh...?

KITTY: Manning.

BURNS: Miss Manning. Ik ken die brief uit mijn hoofd.

PEGGY: Wij allemaal. (*loopt naar de openslaande deuren*) Ik kreeg het gevoel dat ik de staatsloterij had gewonnen.

BURNS: Ik vreesde eerst nog dat de posterijen zich vergist hadden, dus nam ik contact op met het kantoor van Mr. Nettleton.

PEGGY: Wat betekent eigenlijk "genereus"?

KITTY: Ik heb het in het woordenboek opgezocht, ik wilde de precieze betekenis weten. "Genereus is edelmoedig, grootmoedig"

PEGGY: Maar hoeveel is "genereus"? Honderden, duizenden, miljoenen?

BURNS: Hoop doet leven. (*ontdekt de schedel*) Wat is dit?

PEGGY: Een schedel.

BURNS: Geen namaak?

PEGGY: 't Is echt antiek, als u dat bedoelt.

BURNS: (*naar de mantel, pakt de schedel op*) Hm. Na wat aanpassingen kan het beslist als asbak van nut zijn.

KITTY: Jakkes!

BURNS: (*zet de schedel terug, terug naar de bank*) Vertel de eigenaar alstublieft niet dat ik antiquair ben. Dat drijft de prijs maar op. Mensen uit deze streek zijn als het er op aankomt nog steeds piraten. (*ziet de stoelen naast de deuren*) Die stoelen zijn zo gek nog niet.

PEGGY: Ik heb de eigenares gesproken en ik kan u één ding vertellen: die verkoopt niks en ze koopt ook niks. Ze "bezit".

BURNS: (*argwanend*) Ik neem aan dat we verwacht werden? (*rikt*) Het lijkt hier wel een graftombe. (*zit*)

(*Ver van buiten de misthoorn. JIMMY komt op door de haldoorgang. Zijn knappe, levendige verschijning verjaagt voor een moment de somberheid. Hij gaat naar de laatste mode gekleed*)

JIMMY: Okay, mensen, hier is hij dan: Jimmy Curtis! (*maakt een paar danspassen onder ritmisch handgeklap*) Is het feest hier?

BURNS: We zijn hier niet om feest te vieren. Ik wil zo gauw mogelijk terug naar het vasteland. Er is een belangrijke antiekveiling in Boston, die mag ik niet missen. (*niest*) Ik loop hier nog een longontsteking op.

HODGES: (*op vanuit de keuken, over naar de haldoorgang*) Ik ga ervandoor.

BURNS: Later vandaag brengt u ons terug naar Martha's Vineyard, hm?

HODGES: Dat had ik al begrepen.

BURNS: Ik wil graag weg van dit Dodekops Eiland, hoe eerder hoe liever.

HODGES: Waar bent u toch zo bang voor?

BARTHOLOMEW: *(op vanuit de haldoorgang)* Je kan maar beter gaan, Hodges, voor het te laat is.

HODGES: Maak deze mensen nou niet bang, Bartholomew, het zijn stadsmensen.

BARTHOLOMEW: Voor... het... te laat... is.

HODGES: *(tegen de anderen)* Nou, veel plezier. *(de anderen wisselen blikken, HODGES af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto